

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

Având în vedere prevederile Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005 și ratificat prin Legea nr. 157/2005,

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată și al art. 60 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Prezenta hotărâre stabilește:

- a) schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punct de vedere economic.
- b) creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât să contribuie la obținerea unor niveluri de reducere, considerate necesare din punct de vedere științific, pentru a evita schimbări climatice periculoase.

Articolul 2

(1) Prezenta hotărâre se aplică emisiilor provenite din activitățile prevăzute în anexa nr. 1, gazelor cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2 și activităților prevăzute în anexa nr. 3 cu respectarea, după caz, a dispozițiilor Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) O instalație, care intră sub incidența schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu o putere termică nominală totală care depășește 20 MW și care își modifică procesul de producție pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și nu mai îndeplinește pragul de 20 MW, poate rămâne în domeniul de aplicare al prezentei hotărâri până la sfârșitul perioadei relevante de comercializare de cinci ani, dacă operatorul instalației decide în acest sens.

(3) În aplicarea dispozițiilor prevăzute la alin. (2) autoritatea competentă transmite Comisiei Europene lista actualizată a instalațiilor aflate în domeniul de aplicare al schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Articolul 3

Pentru aplicarea prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) certificat de emisii de gaze cu efect de seră - orice certificat de emisii corespunzător emiterii unei tone de dioxid de carbon echivalent pe parcursul unei perioade determinate, valabil numai pentru îndeplinirea scopului prezentei hotărâri și care este transferabil în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre; ;

b) emisii - eliberarea gazelor cu efect de seră generate de surse aparținând unei instalații sau eliberarea de către o aeronavă, care efectuează o activitate de aviație, o navă care efectuează activități de transport maritim, menționată în anexa nr. 1, a gazelor specificate în cadrul respectivei activități sau eliberarea de gaze cu efect de seră corespunzătoare activității menționate în anexa nr. 3;

c) gaze cu efect de seră - gazele prevăzute în anexa nr. 2 și alte componente gazoase ale atmosferei, atât naturale, cât și antropice, care absorb și reemit radiație infraroșie;

d) instalație - orice unitate tehnică staționară, în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, precum și orice activitate direct legată tehnic de activitățile desfășurate pe acel amplasament și care pot genera emisii și poluare;

e) instalație nou-intrată - orice instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care a obținut pentru prima dată autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră după data de 30 iunie 2019, pentru perioada de alocare 2021-2025, și după data de 30 iunie 2024, pentru perioada de alocare 2026-2030;

f) operator - orice persoană care gestionează și controlează o instalație sau care, potrivit legislației în vigoare, a fost investită cu putere de decizie economică asupra funcționării tehnice a instalației;

g) persoană - orice persoană fizică sau juridică;

h) public - una sau mai multe persoane și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociații, organizații sau grupuri de persoane;

i) registrul Uniunii - este o bază de date electronică standardizată și securizată care conține elemente de date comune folosite la urmărirea emiterii, deținerii, transferului și anulării, după caz, a certificatelor de emisii de gaze, precum și la asigurarea accesului publicului și a confidențialității, după caz; Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL) face parte din registrul Uniunii.

j) tonă de dioxid de carbon echivalent - o tonă metrică de dioxid de carbon sau o cantitate din oricare alt gaz cu efect de seră prevăzut în anexa nr. 2, cu un potențial de încălzire globală echivalent unei tone metrică de dioxid de carbon;

k) operator de aeronave - persoana care operează o aeronavă în momentul în care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1 sau proprietarul aeronavei, dacă persoana respectivă nu este cunoscută ori identificată de către proprietarul aeronavei;

l) operator de transport aerian comercial - un operator care, în schimbul unei remunerații, furnizează publicului servicii de transport aerian regulate sau neregulate pentru transportul pasagerilor, mărfurilor sau al poștei;

m) emisii atribuite din aviație - emisiile generate de toate zborurile care se încadrează în activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 și care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și de zborurile care sosesc dintr-o țară terță pe un astfel de aerodrom;

n) statul membru de administrare - statul care răspunde de administrarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în ceea ce privește un operator de aeronave;

o) alte emisii din aviație decât cele de CO₂ înseamnă eliberarea de oxizi de azot (NO_x), particule de funingine, forme de sulf oxidat și vapori de apă de către o aeronavă care desfășoară una dintre activitățile de aviație enumerate în anexa I;

p) ardere - orice oxidare a combustibililor, indiferent de modul în care este utilizată energia termică, electrică sau mecanică produsă prin acest proces și orice alte activități asociate, inclusiv spălarea gazelor reziduale;

q) companie de transport maritim - proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană (administratorul sau navlositorul navei nude) care a preluat responsabilitatea pentru exploatarea navei de la proprietarul acesteia și care, asumându-și această responsabilitate, a consimțit să preia toate sarcinile și responsabilitățile prevăzute în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2006 privind aplicarea Codului Internațional de Management al Siguranței pe teritoriul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3051/95 al Consiliului;

r) călătorie - o călătorie în sensul definiției prevăzută la art. 3 lit. (c) din Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE;

s) autoritate de administrare a unei companii de transport maritim – Autoritatea Navală Română;

ș) port de escală - portul în care o navă se oprește pentru a încărca sau a descărca marfă sau pentru a îmbarca sau debarca pasageri, ori portul în care o navă de aprovizionare în larg se oprește pentru a înlocui echipajul; sunt excluse opririle cu scopul unic de a realimenta nava cu combustibil, de a obține provizii, de a înlocui echipajul unei alte nave decât cele de aprovizionare în larg, de a intra în doc uscat sau de a repara nava, echipamentele acesteia sau ambele, opririle în port din cauza faptului că nava necesită asistență sau se află în pericol, transferurile de la o navă la alta efectuate în afara porturilor, opririle cu scopul unic de a se adăposti în condiții meteorologice nefavorabile sau necesare din cauza activităților de căutare și salvare, precum și opririle navelor container într-un port învecinat de transbordare a containerelor;

(t) navă de croazieră - o navă de pasageri care nu are punte de marfă și care este proiectată exclusiv pentru transportul comercial de pasageri în spații de cazare peste noapte pe durata unei călătorii pe mare;

(t) entitate reglementată - orice persoană fizică sau juridică, cu excepția oricărui consumator final de combustibili, care desfășoară activitatea menționată în anexa nr. 3 și care se încadrează în una dintre următoarele situații:

(i) în cazul în care combustibilul trece printr-un antrepozit fiscal, definit conform art. 336 pct. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, antrepozitarul autorizat, definit conform art. 336 pct. 2 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, căruia îi revine obligația de a plăti acciza care a devenit exigibilă în temeiul art. 347 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) în cazul în care situația de la pct. (i) nu se aplică, orice altă persoană căreia îi revine obligația de a plăti acciza care a devenit exigibilă în temeiul art. 347 sau art. 447 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru combustibilii prevăzuți în anexa nr. 3;

(iii) în cazul în care situațiile de la pct. (i) și (ii) nu se aplică, orice altă persoană care trebuie înregistrată de autoritățile competente relevante ale statului membru pentru a fi obligată la plata accizei, inclusiv orice persoană scutită de la plata accizei, astfel cum se menționează la art. 447 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

(iv) în cazul în care situațiile de la pct. (i) - (iii) nu se aplică sau în cazul în care mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar respectiva acciză, orice altă persoană desemnată de un stat membru;

(u) combustibil - orice produs energetic prevăzut la art. 355 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alt produs destinat utilizării, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau combustibil pentru încălzire, astfel cum se precizează la același articol, inclusiv pentru producerea energiei electrice;

(v) eliberare pentru consum - eliberarea pentru consum astfel cum este definită la art. 340 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

(w) alte efecte ale aviației decât emisiile de CO₂ - efectele asupra climei ale eliberării, în timpul arderii combustibililor, de emisii de oxizi de azot (NO_x), de particule de funingine, de specii de sulf oxidat și efectele vaporilor de apă, inclusiv a trenelor de condensare, care provin de la o aeronavă care desfășoară una dintre activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1.

CAPITOLUL II

COMPETENȚE

Articolul 4

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și Agenția Națională pentru Protecția Mediului sunt autoritățile competente din România responsabile pentru implementarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

(2) Autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri sunt: autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru economie, autoritatea publică centrală pentru energie, autoritatea publică centrală pentru transporturi, autoritatea publică centrală pentru locuire, locuințe, clădiri de locuit, autoritatea publică centrală pentru finanțe, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu, Administrația Fondului pentru Mediu, Autoritatea Navală Română și unitățile subordonate acestora.

(3) Autoritatea publică centrală pentru transporturi, prin Autoritatea Aeronautică Civilă Română, furnizează datele și informațiile în legătură cu operatorii aerieni români care desfășoară o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1, la cererea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, precum și sprijin pentru clarificarea informațiilor comunicate de Comisia Europeană și alte organisme internaționale referitoare la activitățile de aviație realizate de operatorii de aeronave.

(4) Autoritatea publică centrală pentru finanțe scoate la licitație certificatele atribuite pentru instalații staționare, sectorul aviație, sectorul maritim, sectorul transport rutier și clădiri.

(5) Autoritatea publică centrală pentru finanțe, în calitatea sa de adjudecător, pune la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului informațiile pe care le deține privind licitațiile, la solicitarea acesteia.

(6) Autoritatea publică centrală pentru transporturi, prin Autoritatea Navală Română, furnizează la cerere, Agenției Naționale pentru Protecția Mediului datele și informațiile necesare în legătură cu companiile de transport maritim care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1.

Articolul 5

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene, până la data de 30 septembrie 2024, lista instalațiilor și numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații, pentru perioada de 5 ani care începe la data de 1 ianuarie 2026, iar listele pentru fiecare perioadă următoare de 5 ani se transmit ulterior o dată la 5 ani.

(2) Fiecare listă include informații privind activitatea de producție, transferurile de căldură și gaze, producția de energie electrică și emisiile la nivel de subinstalație din cursul celor cinci ani calendaristici care precedă transmiterea listei. Alocările se acordă numai instalațiilor pentru care se furnizează astfel de informații.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană privind utilizarea fondurilor provenite din licitarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră privind acțiunile întreprinse, în rapoartele prezentate în temeiul Regulamentului UE nr. 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

(4) Fondurile obținute din licitarea certificatelor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, sunt folosite pentru finanțarea proiectelor care au ca scop reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră:

a) finanțarea cercetării și dezvoltării, precum și a proiectelor demonstrative în domeniul reducerilor emisiilor și al adaptării la efectele schimbărilor climatice, inclusiv participarea la diverse inițiative în cadrul planului strategic în domeniul tehnologiei energetice și al platformelor tehnologice europene;

b) dezvoltarea energiilor regenerabile și a rețelelor pentru transportul energiei electrice în vederea îndeplinirii angajamentului Uniunii de a trece la energie din surse regenerabile și a obiectivelor Uniunii privind interconexiunile, precum și dezvoltarea altor tehnologii care contribuie la tranziția către o economie fiabilă și durabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon, și realizarea unei contribuții la îndeplinirea angajamentului Uniunii de a crește eficiența energetică până la nivelurile convenite în actele legislative relevante, inclusiv producția energiei electrice de către prosumatori de energie din surse regenerabile și de comunitățile de energie din surse regenerabile;

c) sechestrarea forestieră și în soluri;

d) captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță pentru mediu, în special a celui generat de centralele electrice care produc energie din combustibili fosili solizi și de o serie de sectoare și subsectoare industriale, inclusiv în țările terțe, precum și metode tehnologice inovatoare de absorbție a dioxidului de carbon, cum ar fi captarea și stocarea directă a aerului;

e) investiții în forme de transport care contribuie în mod semnificativ la decarbonizarea sectorului și accelerarea tranziției la aceste forme de transport, inclusiv dezvoltarea unor servicii și tehnologii ecologice de transport feroviar de călători și de marfă și de transport cu autobuzul, măsuri de decarbonizare a sectorului maritim, inclusiv îmbunătățirea eficienței energetice a navelor, a porturilor, tehnologii și infrastructuri inovatoare și combustibili alternativi sustenabili, cum ar fi hidrogenul și amoniacul produși din surse regenerabile, precum și tehnologii de propulsie cu zero emisii, precum și finanțarea unor măsuri de sprijinire a decarbonizării aeroporturilor în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/1804 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE și cu Regulamentul (UE) 2023/2405 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 octombrie 2023 privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil;

f) finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul eficienței energetice și al tehnologiilor curate în sectoarele aflate sub incidența prezentei hotărâri;

g) măsuri privind creșterea eficienței energetice și cele privind izolarea termică a locuințelor sau sprijinul financiar acordat pentru soluționarea aspectelor sociale în ceea ce privește gospodăriile cu venituri mici și mijlocii.

h) acoperirea cheltuielilor administrative legate de gestionarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează totalul cerințelor finale de compensare pentru o anumită perioadă de conformitate sub schema CORSIA și, până la data de 30 noiembrie a anului care urmează ultimului an al perioadei de conformitate CORSIA corespunzătoare, informează operatorii de aeronave care îndeplinesc condițiile de compensare respective:

a) operatorii de aeronave dețin un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru sau sunt înregistrați într-un stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice, teritoriile dependente și teritoriile statului membru respectiv;

b) produc emisii anuale de CO₂ mai mari de 10 000 de tone, care provin din utilizarea de aeronave cu o masă maximă certificată la decolare mai mare de 5 700 kg, care efectuează zboruri incluse în anexa I, altele decât cele care pleacă și care sosesc în același stat membru, inclusiv regiunile ultraperiferice ale aceluiași stat membru, începând din 1 ianuarie 2021.

(6) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează totalul cerințelor finale de compensare pentru anul calendaristic precedent pentru zborurile înspre, dinspre și între statele care aplică măsuri adoptate de țările terțe pentru a reduce impactul aviației asupra schimbărilor climatice și în ceea ce privește zborurile dintre Elveția sau Regatul Unit și statele respective și informează operatorii de aeronave până la data de 30 noiembrie a fiecărui an.

Articolul 6

Agenția Națională pentru Protecția Mediului este autoritatea competentă pentru:

a) emiterea /revizuirea autorizațiilor privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care generează emisii specifice activității respective;

b) aprobarea planurilor de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră și a planurilor de monitorizare revizuite, anexe ale autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră;

c) aprobarea planurilor de monitorizare și a planurilor de monitorizare revizuite depuse de operatorii de aeronave care desfășoară o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1;

d) analizarea rapoartelor de monitorizare depuse de operatori și operatorii de aeronave, verificate de un verficator acreditat, depuse până la data de 31 martie a fiecărui an;

e) aprobarea planurilor metodologice de monitorizare și a planurilor metodologice de monitorizare revizuite, pentru instalațiile care primesc alocare cu titlu gratuit;

f) analizarea rapoartelor privind nivelul de activitate al fiecărei subinstalații în anul calendaristic precedent, depuse de operatorii instalațiilor care primesc alocare cu titlu gratuit;

g) aprobarea rapoartelor de îmbunătățire depuse de operatori, operatorii de aeronave și entitățile reglementate;

h) luarea deciziei de încetare a valabilității autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră, după caz;

i) luarea deciziei de includere/excludere a zborurilor operatorilor de aeronave în/din schema de comercializare pentru anul calendaristic în care acestea au depășit/au coborât sub pragul definit în anexa I, lit. j, stabilirea obligațiilor operatorului, conform cu prevederile prezentei hotărâri, și comunicarea acestei decizii operatorului prin adresă oficială;

j) accesează și gestionează conturile din registrul Uniunii aflate sub jurisdicția statului român;

k) analizarea rapoartelor privind datele de referință și elaborarea listei instalațiilor care conține numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații, pentru perioadele aferente schemei de comercializare, prevăzută la art. 5;

l) analizarea planurilor de neutralitate climatică prevăzute la art. 12 alin. (6);

m) emiterea /revizuirea autorizațiilor privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru entitățile reglementate;

n) aprobarea planurilor de monitorizare și a planurilor de monitorizare revizuite depuse de entitățile reglementate;

o) analizarea rapoartelor de monitorizare depuse de entitățile reglementate, verificate de un verficator acreditat, depuse până la data de 30 aprilie a fiecărui an.

Articolul 7

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate solicita operatorului, operatorului de aeronave și entității reglementate informații suplimentare în legătură cu documentele depuse de către operatori, operatorii de aeronave și entitățile reglementate în baza prezentei hotărâri.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului publică pe pagina de internet informațiile privind emisiile verificate pentru instalații, operatori de aeronave și entitățile reglementate.

(3) Agenția Națională pentru Protecția Mediului constată nerespectarea prevederilor legislației în vigoare de către operatori, operatorii de aeronave și entitățile reglementate și, în termen de 10 zile lucrătoare, informează instituțiile răspunzătoare de aplicarea sancțiunilor.

(4) Agenția Națională pentru Protecția Mediului publică pe pagina de internet situația operatorilor, operatorilor de aeronave, entități reglementate și a companiilor de transport maritim care nu au restituit certificate de emisii de gaze cu efect de seră în condițiile legii și numărul de certificate nerestituite de fiecare dintre acestea.

Articolul 8

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului elaborează și transmite anual Comisiei Europene raportul referitor la implementarea prevederilor europene privind schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(2) În vederea elaborării raportului referitor la implementarea prevederilor Uniunii Europene privind schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, Agenția Națională pentru Protecția Mediului colaborează cu autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri, în vederea punerii la dispoziție a informațiilor solicitate.

(3) Raportul prevăzut la alin. (1) se referă la alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, funcționarea registrului, aplicarea prevederilor referitoare la monitorizarea și raportarea emisiilor, verificarea, acreditarea organismelor de verificare și regimul juridic și fiscal al certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

CAPITOLUL III

AUTORIZAȚIA PRIVIND EMISIILE DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Articolul 9

(1) Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră se emite pentru toată instalația sau o parte a acesteia.

(2) Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră poate include una sau mai multe instalații în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, situate pe același amplasament, care sunt gestionate sau controlate de același operator.

(3) Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră conține:

- a) numele și adresa operatorului și a instalației, codul CAEN al activității principale;
- b) o descriere a activităților și a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de instalație;
- c) un plan de monitorizare care respectă prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 cu modificările și completările ulterioare;
- d) cerințele de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră corespunzătoare planului de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră aprobat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului;
- e) obligația de a restitui, până la data de 30 septembrie a anului următor celui pentru care s-a făcut monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră corespunzător cantității totale de emisii provenite de la instalația respectivă, emisii verificate în conformitate cu Regulamentul de punere în

aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(4) Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră se revizuieste ori de câte ori intervin modificări în instalația în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 sau la schimbarea operatorului și a denumirii instalației.

(5) Autorizațiile/autorizațiile revizuite privind emisiile de gaze cu efect de seră se publică pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(6) Pentru instalațiile în care se desfășoară activitățile care intră sub incidența legislației privind emisiile industriale, informațiile pentru emiterea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră se corelează cu cele prevăzute în autorizația integrată de mediu.

(7) Procedura de emitere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Articolul 10

(1) Planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră face parte integrantă din autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră. În lipsa informațiilor de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră incluse în planul de monitorizare, autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră nu poate fi emisă.

(2) Planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut la alin. (1) se întocmește în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei.

(3) Planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră se revizuieste ori de câte ori intervin modificări semnificative în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei.

(4) Planurile de monitorizare depuse de operatori înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, sunt luate în considerare de autoritatea competentă.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND INSTALAȚIILE STAȚIONARE

SECȚIUNEA 1

Alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru instalațiile staționare

Articolul 11

(1) Începând cu anul 2024, numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate anual cu titlu gratuit, se reduce cu un factor liniar de 4,3% pentru perioada 2024 - 2027 și de 4,4 % începând cu anul 2028, în raport cu cantitatea medie anuală a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate în conformitate cu Măsurile Naționale de Implementare aprobate de Comisia Europeană.

(2) Lista menționată la art. 5 alin. (1) se elaborează pe baza rapoartelor privind datele de referință, depuse de operatorii instalațiilor staționare, analizate de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(3) Instalațiile care nu sunt înscrise în lista menționată la art. 5 alin. (1) nu primesc certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit.

(4) Informațiile privind numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit instalațiilor care intră sub incidența schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în perioada 2026-2030 se publică pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(5) Este interzisă alocarea de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră.

(6) Prin derogare de la alin. (5), în primii ani de aplicare a Regulamentului (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului, producția mărfurilor enumerate în anexa I a acestuia beneficiază de alocare gratuită de certificate, redusă conform prevederilor alin. (7).

(7) Numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate pentru instalațiile prevăzute la alin. (7) scade gradual prin aplicarea unui factor de reducere astfel:

- a) 97,5% în anul 2026
- b) 95% în anul 2027
- c) 90% în anul 2028
- d) 77,5% în anul 2029
- e) 51,5% în anul 2030
- f) 39% în anul 2031
- g) 26,5% în anul 2032
- h) 14% în anul 2033.

Articolul 12

(1) Se alocă certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru producerea de energie termică sau agent de răcire în sisteme de încălzire centralizată, precum și în instalațiile de cogenerare de înaltă eficiență, definite la art. 3 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic.

(2) Luând în considerare prevederile alin. (1), se interzice alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit producătorilor de energie electrică, pentru instalațiile de captare de dioxid de carbon, conductele de transport de dioxid de carbon sau siturile de stocare a dioxidului de carbon.

(3) Începând cu anul 2024, producătorii de energie electrică beneficiază de alocare tranzitorie cu titlu gratuit de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, pentru finanțarea de investiții în modernizarea, diversificarea și transformarea durabilă a sectorului energetic. Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie coerente cu tranziția către o economie sigură și sustenabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii Europene privind clima și energia pentru 2030, precum și cu îndeplinirea obiectivelor pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris, încheiat la Paris la 12 decembrie 2015 și semnat de România la New York la 22 aprilie 2016 și ratificat de România prin Legea nr. 57/2017. Alocarea tranzitorie cu titlu gratuit de certificate de emisii de gaze cu efect de seră de la prezentul alineat încetează la 31 decembrie 2030.

(4) Pentru instalația care intră sub incidența prevederilor art. 8 și 9 din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare, volumul alocărilor de certificate cu titlu gratuit se reduce cu 20 %, în cazul în care recomandările din raportul de audit sau din sistemul certificat de gestionare a energiei nu sunt puse în aplicare, cu excepția cazului în care perioada de recuperare pentru investițiile relevante depășește trei ani sau a cazului în care costurile investițiilor respective sunt disproporționate.

(5) Pentru operatorul care demonstrează că a pus în aplicare alte măsuri care conduc la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră echivalente cu cele recomandate în raportul de audit sau în sistemul certificat de gestionare a energiei pentru instalația în cauză, volumul alocărilor de certificate cu titlu gratuit nu se reduce.

(6) Reducerea alocării prevăzută la alin. (4) se aplică operatorilor și în cazul în care nivelurile de emisii de gaze cu efect de seră depășesc a 80-a percentilă din nivelul de emisii stabilit pentru valorile de referință pentru produsele relevante, care, până la 1 mai 2024, nu au stabilit un plan de neutralitate climatică pentru fiecare dintre instalațiile respective pentru activitățile reglementate de prezenta hotărâre.

Articolul 13

(1) Se interzice alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat funcționarea.

(2) Este considerată instalație care și-a încetat funcționarea, instalația a cărei autorizație de emisii de gaze cu efect de seră și-a încetat valabilitatea sau a fost retrasă și instalația în cazul căreia funcționarea sau reluarea funcționării este imposibilă din punct de vedere tehnic.

Articolul 14

(1) La stabilirea modului de alocare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit se ia în considerare și accesul instalațiilor nou-intrate.

(2) Operatorii care dețin instalații în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care îndeplinesc condițiile legale în vigoare pentru a fi considerate instalații nou-intrate în perioada de aplicare a schemei de comercializare, pot beneficia de alocare de certificate cu titlu gratuit din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate, în condițiile stabilite de Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Articolul 15

Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate suspenda alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră către instalațiile care și-au suspendat activitatea, atât timp cât operatorii nu pot demonstra că în următoarele 6 luni vor relua activitatea.

SECȚIUNEA 2

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR

Articolul 16

(1) Pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care generează emisii specifice activității respective, operatorul trebuie să dețină autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada de comercializare, emisă de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, potrivit prevederilor procedurii de emitere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) În lipsa autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră, funcționarea instalației este strict interzisă.

Articolul 17

(1) Pentru a obține autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră, operatorul depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului solicitarea pentru emiterea autorizației împreună cu documentația tehnică în care sunt descrise:

- a) instalația și activitățile desfășurate, inclusiv tehnologia utilizată;
- b) materiile prime și materialele auxiliare a căror utilizare este posibil să conducă la emisii de gaze cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2;
- c) sursele de emisii de gaze cu efect de seră ale instalațiilor care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1;
- d) planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră și anexele acestuia, după caz.

(2) Solicitarea pentru obținerea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră este însoțită de un rezumat netehnic al documentației depuse.

(3) Operatorul are obligația să asigure corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 18

Operatorul care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită pentru prima dată emiterea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră are obligația ca, în termen de 20 de zile lucrătoare de la emiterea autorizației, să solicite administratorului național deschiderea unui cont în registrul Uniunii.

Articolul 19

(1) La schimbarea operatorului și a denumirii unei instalații care deține o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, noul operator are obligația să solicite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului revizuirea autorizației, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data producerii modificării.

(2) Operatorul are obligația să arhiveze documentele depuse în baza prezentei hotărâri, pentru o perioadă de 10 ani, însoțite de toate documentele întocmite de către verificatorii acreditați și să le predea noului operator, în cazul schimbării operatorului.

(3) Operatorul care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 are obligația să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la orice modificări care determină revizuirea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră și/sau a planului de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data producerii modificării.

(4) Operatorul unei instalații care a încetat să mai desfășoare una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, pentru care a fost emisă autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră în condițiile legii, are obligația de a notifica imediat Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la data la care instalația și-a încetat definitiv sau temporar activitatea sau a scăzut sub pragul de capacitate al activității stabilite în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

(5) În situația în care instalația și-a încetat definitiv activitatea sau a scăzut sub pragul de capacitate, Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate lua decizia de încetare a valabilității autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru instalația respectivă.

(6) În situația în care instalația prevăzută la alin. (5) începe să desfășoare una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, pentru care se emite autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră potrivit legii, aceasta este considerată o instalație nou-intrată, iar operatorul poate solicita alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate, în condițiile respectării cerințelor legale pentru acest scop și cele ale Regulamentului delegat (UE) 2019/331 al Comisiei.

(7) Operatorul care deține autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră are obligația să monitorizeze și să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile planului de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră aprobat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(8) În scopul îndeplinirii cerințelor prevăzute la art. 38 alin. (5) din Regulamentul UE de punere în aplicare nr. 2018/2066, cu modificările și completările ulterioare, operatorii instalațiilor care utilizează biomasă forestieră, în scop energetic, pot demonstra îndeplinirea criteriilor de durabilitate pentru biomasa forestieră pe baza dovezilor din Sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase.

Articolul 20

(1) În primul trimestru al fiecărui an, operatorul are obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră, generate de instalația pe care o gestionează, pentru anul precedent, până cel târziu la data de 31 martie.

(2) Operatorul are obligația să depună raportul de monitorizare prevăzut la alin. (1), verificat de un verficator acreditat, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067.

(3) În cazul în care, în cursul unui an calendaristic, o instalație este gestionată de doi sau mai mulți operatori, se depune un singur raport de monitorizare, verificat de un verficator acreditat, pentru întregul an calendaristic.

(4) În situația descrisă la alin. (3), obligația depunerii raportului de monitorizare și a restituirii certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră revine operatorului pe numele căruia este emisă autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră, la momentul depunerii raportului de monitorizare.

Articolul 21

(1) Operatorul are obligația de a transmite la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până la data de 30 iunie a fiecărui an, după caz, raportul privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 69 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei.

(2) Operatorul are obligația de a pune în aplicare conținutul raportului privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu cerințele art. 69 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei.

Articolul 22

În scopul îndeplinirii cerințelor prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei, operatorul utilizează formatele standard elaborate de Comisia Europeană pentru planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, raportul privind emisiile anuale și raportul privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Articolul 23

Operatorul fiecărei instalații are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 septembrie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la instalația respectivă în anul calendaristic anterior, verificate potrivit dispozițiilor alin. (2) al art. 20, iar aceste certificate se anulează ulterior.

Articolul 24

(1) În vederea elaborării listei instalațiilor și a numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații pentru perioada 2026-2030, prevăzută la art. 5, alin. (1), pentru instalațiile în care se desfășoară una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, operatorii au obligația de a depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului rapoartele privind datele de referință.

(2) Raportul privind datele de referință trebuie să fie verificat de un verficator acreditat, în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2067, și va fi însoțit de planul metodologic de monitorizare.

(3) Pentru instalațiile menționate la art. 12, alin. (6) operatorii trebuie să depună și planurile de neutralitate climatică, împreună cu documentele menționate la alin. (2).

(4) Operatorii instalațiilor pentru care se solicită alocare cu titlu gratuit sunt obligați să utilizeze formatele standard elaborate de Comisia Europeană pentru raportul privind datele de referință, planul metodologic de monitorizare și planul de neutralitate climatică.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND OPERATORII DE AERONAVE

Articolul 25

(1) România este stat membru de administrare pentru:

a) operatorii de aeronave care dețin o licență de operare valabilă, emisă de către autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru aprobarea serviciilor aeriene în Uniunea Europeană;

b) operatorii de aeronave care nu dețin o licență de operare valabilă, emisă de un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1008/2008 și ale căror zboruri efectuate în anul de referință au generat cantitatea cea mai mare de emisii pe teritoriul României.

(2) În cazul în care în primii 2 ani ai oricărei perioade de comercializare niciuna dintre emisiile din aviație rezultate din zborurile efectuate de către un operator de aeronave care se încadrează la alin. (1) lit. b) nu se atribuie României, operatorul de aeronave este transferat unui alt stat membru de administrare pentru perioada următoare. Noul stat membru de administrare este statul membru cu cantitatea cea mai mare de emisii estimate atribuite aviației, provenind din zborurile efectuate de către respectivul operator de aeronave în cursul primilor 2 ani ai perioadei anterioare.

Articolul 26

În situația în care zborurile operatorului de aeronave depășesc pragul excepției «de minimis», și anume cel puțin 243 de zboruri pe o perioadă de 4 luni definită în Anexa la Decizia Comisiei din 8 iunie 2009 privind interpretarea detaliată a activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre și zboruri totale anuale cu emisii peste 10.000 t CO₂, operatorul va fi inclus în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pe durata anului calendaristic în decursul căruia este atins sau depășit acest prag.

Articolul 27

Cuantumul tarifelor percepute de Agenția Națională pentru Protecția Mediului pentru aprobarea planului de monitorizare a emisiilor și a planului de monitorizare a datelor tonă-kilometru este stabilit prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

SECȚIUNEA 1

Alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave

Articolul 28

(1) Pentru perioada 1 ianuarie 2024 - 31 decembrie 2025, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 95% din suma emisiilor istorice din aviație înmulțită cu numărul de ani din perioada respectivă.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2026, certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave pentru care alocarea cu titlu gratuit ar fi avut loc în anul respectiv sunt supuse licitării.

(3) În termen de 3 luni de la data adoptării de către Comisia Europeană a deciziei privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică prin ordin al conducătorului acesteia numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat pentru perioada respectivă de comercializare.

Articolul 29

(1) Este interzisă alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit unui operator de aeronave care și-a încetat activitatea, respectiv unui operator de aeronave ale cărui zboruri se încadrează în excepția prevăzută la lit. j) din anexa nr. 1, respectiv fie mai puțin de 243 de zboruri pe perioadă de timp, pentru trei perioade consecutive de câte 4 luni, fie zboruri totale anuale cu emisii sub 10.000 t CO₂, numită în continuare excepția «de minimis».

(2) Operatorul de aeronave care a încetat să mai desfășoare activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 are obligația de a notifica imediat Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la data la care acesta și-a încetat definitiv sau temporar activitatea.

(3) Operatorul de aeronave ale cărui zboruri întrunesc condițiile prevăzute la lit. j) din anexa nr. 1 are obligația de a notifica imediat Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la anul în care zborurile acestuia s-au încadrat în excepția respectivă.

(4) Pentru operatorii de aeronave prevăzuți la alin. (2) și (3), Agenția Națională pentru Protecția Mediului ia decizia de excludere de sub incidența schemei de comercializare pentru anul respectiv, stabilește obligațiile operatorului conform cu prevederile prezentei hotărâri și comunică în scris operatorului această decizie.

SECȚIUNEA 2

Obligațiile operatorilor de aeronave

Articolul 30

(1) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 a prezentei hotărâri are obligația să monitorizeze și să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei.

(2) Operatorul de aeronave care începe să desfășoare o activitate prevăzută în anexa nr. 1 trebuie să dețină un plan de monitorizare aprobat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(3) Operatorul de aeronave care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 26 are obligația de a depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planul de monitorizare până cel târziu la data de 31 ianuarie a anului următor îndeplinirii condițiilor.

(4) Operatorul de aeronave are obligația să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la orice modificări care determină revizuirea planului de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru activități de aviație, prevăzut la alin. (2), în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

(5) În termen de 20 de zile lucrătoare de la aprobarea planului de monitorizare, operatorul de aeronave are obligația de a solicita administratorului național deschiderea unui cont în registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră aflat sub jurisdicția statului român.

(6) Operatorul de aeronave are obligația să se asigure că informațiile furnizate în planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră sunt corecte și complete.

(7) Operatorul de aeronave are obligația să arhiveze documentele depuse în baza prezentei hotărâri, pentru o perioadă de 10 ani, însoțite de toate documentele întocmite de către verficatorii acreditați și să le predea noului operator, în cazul schimbării operatorului.

Articolul 31

(1) Operatorul de aeronave are obligația să depună anual la Agenția Națională pentru Protecția Mediului raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră generate pentru anul precedent, până cel târziu la data de 31 martie.

(2) Operatorul de aeronave trebuie să depună raportul de monitorizare prevăzut la alin. (1), verificat de un verficator acreditat, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2067/2018.

(3) Operatorul de aeronave are obligația să asigure că informațiile incluse în raportul de monitorizare sunt corecte și complete.

Articolul 32

(1) Operatorul de aeronave are obligația de a transmite la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până la data de 30 iunie a fiecărui an, după caz, raportul privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 69, alin. (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei.

(2) Operatorul de aeronave are obligația de a pune în aplicare conținutul raportului privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu cerințele art. 69, alin. (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei.

(3) În scopul îndeplinirii cerințelor prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei, operatorul de aeronave utilizează formatele standard elaborate de Comisia Europeană pentru planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, raportul privind emisiile anuale, raportul privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră.

(4) Operatorii de aeronave raportează o dată pe an cu privire la alte efecte decât emisiile de CO₂ rezultate din activitatea de aviație, care au loc începând din 1 ianuarie 2025.

(5) Începând din 1 ianuarie 2025, fiecare operator de aeronave monitorizează și raportează autorității competente, după sfârșitul fiecărui an, alte efecte decât emisiile de CO₂ produse de fiecare aeronavă pe care o exploatează în fiecare an calendaristic.

Articolul 33

(1) Operatorul de aeronave are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 septembrie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră provenite din activitatea de aviație în anul calendaristic anterior, verificat potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (2), iar aceste certificate se anulează ulterior.

(2) Pentru îndeplinirea obligației prevăzută la alin (1) este interzisă utilizarea certificatelor emise de un stat membru cu privire la care există obligații ale operatorilor, ale operatorilor de aeronave și ale companiilor de transport maritim care au devenit caduce.

(3) Operatorii de aeronave care dețin un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru sau care sunt înregistrați într-un stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice, teritoriile dependente și teritoriile statului membru respectiv, pot utiliza următoarele unități pentru a-și îndeplini obligațiile de anulare a unităților în ceea ce privește cantitatea notificată în temeiul privind stabilirea cadrului legal și instituțional necesar aplicării Regulamentului delegat (UE) 2019/1603 al Comisiei din 18 iulie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a

Consiliului în ceea ce privește măsurile adoptate de Organizația Aviației Civile Internaționale pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor generate de aviație în scopul punerii în aplicare a unei măsuri globale bazate pe piață:

- (a) credite autorizate de părțile participante la mecanismul instituit în temeiul art. 6 alin. (4) din Acordul de la Paris;
- (b) credite autorizate de părțile participante la programele de creditare care au fost considerate eligibile de către Consiliul Organizației Aviației Civile Internaționale, denumită în continuare OACI, astfel cum au fost identificate conform legislației europene;
- (c) credite autorizate de părți la acorduri în temeiul legislației Uniunii Europene;
- (d) credite acordate pentru proiecte la nivelul Uniunii Europene conform legislației europene.

(4) Unitățile menționate la alin. (3) lit. (a) și (b) pot fi utilizate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) provin dintr-un stat care este parte la Acordul de la Paris în momentul utilizării;
- (b) provin dintr-un stat care este menționat ca participant la Schema OACI de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională, denumită în continuare, CORSIA. Această condiție nu se aplică emisiilor generate înainte de 2027 și nici țărilor cel mai puțin dezvoltate și statelor insulare mici în curs de dezvoltare, astfel cum sunt definite de Organizația Națiunilor Unite, cu excepția statelor al căror PIB pe cap de locuitor este egal sau mai mare decât media Uniunii Europene.

(5) Unitățile menționate la alin. (3) lit. (a) - (c) pot fi utilizate dacă există mecanisme de autorizare de către părțile participante, dacă se efectuează ajustări în timp util ale raportării emisiilor antropice de la surse și a absorbțiilor de către absorbanți care fac obiectul contribuțiilor stabilite la nivel național ale părților participante și dacă se evită dubla contabilizare și creșterea netă a emisiilor globale..

(6) Operatorii de aeronave care dețin un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru sau care sunt înregistrați într-un stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice, teritoriile dependente și teritoriile statului membru respectiv, anulează unitățile menționate la alin (3) numai în ceea ce privește cantitatea notificată de statul membru respectiv, referitor la perioada de conformitate cu CORSIA relevantă. Anularea are loc până la 31 ianuarie 2025 pentru emisiile din perioada 2021-2023 și până la 31 ianuarie 2028 pentru emisiile din perioada 2024-2026.

(7) În fiecare an din perioada 1 ianuarie 2024 și 31 decembrie 2030, operatorii de aeronave comerciale pot solicita o alocare de certificate în baza cantității de combustibil de aviație durabili și a altor combustibili de aviație care nu sunt derivați din combustibili fosili, prevăzuți în Regulamentul (UE) 2023/2405, utilizat pentru zborurile pentru care trebuie restituite certificate, cu excepția zborurilor pentru care cerința respectivă este considerată a fi îndeplinită în baza prevederilor alin. (3). În cazul în care, pentru un anumit an, cererea de certificate pentru utilizarea unor astfel de combustibili este mai mare decât cantitatea de certificate disponibile, cantitatea de certificate se reduce în mod uniform pentru toți operatorii de aeronave vizați de alocare în anul respectiv.

(8) Certificatele prevăzute la alin. (7) se alocă operatorilor de aeronave pentru a acoperi parțial sau integral diferența de preț dintre utilizarea kerosenului fosil și utilizarea combustibililor de aviație eligibili relevanți, ținând seama de stimulentele bazate pe prețul carbonului și pe nivelurile minime armonizate de impozitare a combustibililor fosili.

(9) Certificatele alocate în temeiul alin. (7) acoperă:

- (a) 70 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a hidrogenului din surse regenerabile de energie și biocombustibilii avansați, astfel cum sunt definiți la art. 2 pct. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei nr. 4;
- (b) 95 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică care respectă articolul 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, utilizați în aviație, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei nr. 4;

(c) 100 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a oricărui combustibil de aviație eligibil care nu este derivat din combustibili fosili care intră sub incidența primului paragraf de la prezentul alineat, pe aeroporturile situate pe insule cu o suprafață mai mică de 10 000 km² și care nu au legături rutiere sau feroviare cu continentul, pe aeroporturile care nu sunt suficient de mari pentru a fi definite ca aeroporturi ale Uniunii Europene în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/2405 și pe aeroporturile situate într-o regiune ultraperiferică;

(d) în alte cazuri decât cele menționate la lit. (a), (b) și (c), 50 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a oricărui combustibil de aviație eligibil care nu este derivat din combustibilii fosili care intră sub incidența alin. (7).

(10) În cazul în care combustibilul de aviație eligibil prevăzut la alin. (7) nu poate fi atribuit fizic într-un aeroport unui anumit zbor al unui operator de aeronave, certificatele rezervate în temeiul alin. 8 sunt disponibile pentru combustibilii de aviație eligibili furnizați pe aeroportul respectiv proporțional cu emisiile generate de zborurile respectivului operator de aeronave de pe aeroportul respectiv pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu alin. (1).

SECȚIUNEA 3

INTERDICȚIA DE OPERARE PENTRU OPERATORII DE AERONAVE

Articolul 34

(1) În situația în care un operator de aeronave nu respectă prevederile legale în vigoare, Agenția Națională pentru Protecția Mediului solicită, după caz, Comisiei Europene să decidă impunerea unei interdicții de operare pentru operatorul de aeronave respectiv.

(2) Solicitarea transmisă potrivit alin. (1) conține:

a) dovada faptului că operatorul de aeronave nu a îndeplinit obligațiile care îi revin conform prezentei hotărâri;

b) informațiile privind măsurile de punere în executare întreprinse de Agenția Națională pentru Protecția Mediului pentru îndeplinirea de către operatorul de aeronave a obligațiilor legislative care revin operatorului în cauză;

c) o justificare pentru impunerea interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene; cât și

d) o recomandare privind domeniul de aplicare a interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene și orice condiții care ar trebui să se aplice în acest caz.

(3) Înainte de adoptarea deciziei prevăzute la alin. (1), în situația în care acest lucru este posibil, au loc consultări între Agenția Națională pentru Protecția Mediului, autoritatea responsabilă pentru supravegherea operatorului de aeronave în cauză și Comisia Europeană.

(4) Agenția Națională pentru Protecția Mediului informează operatorul de aeronave cu privire la informațiile comunicate și luate în considerare de Comisia Europeană la adoptarea deciziei de impunere a unei interdicții de operare prevăzute la alin. (1).

(5) Operatorul de aeronave se poate adresa în scris Comisiei Europene, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data la care Comisia Europeană comunică Agenției Naționale pentru Protecția Mediului informațiile prevăzute la alin. (4).

(6) Autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor pune în aplicare pe teritoriul României decizia adoptată de Comisia Europeană privind impunerea interdicției de operare operatorului de aeronave respectiv și informează Comisia Europeană cu privire la măsurile stabilite la nivel național pentru aplicarea acestei decizii.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND COMPANIILE DE TRANSPORT MARITIM

Secțiunea I

Alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru companiile de transport maritim

Articolul 35

(1) Alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și obligația de restituire a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru o companie de transport maritim se realizează în funcție de emisiile generate de călătoria navei astfel:

- a) 50% din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru;
- b) 50% din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru;
- c) 100% din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru;
- d) 100% din emisiile produse de nave în cadrul unui port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru.

(2) Factorul liniar de reducere prevăzut la art. 21 alin. (1) se aplică și cantității de certificate care corespunde emisiilor medii generate de transportul maritim, raportate pentru 2018 și 2019, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.

Secțiunea 2

Obligațiile companiilor de transport maritim

Articolul 36

(1) Compania de transport maritim care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 are obligația să monitorizeze și să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2015/757.

(2) Compania de transport maritim are obligația să transmită Autorității Navale Române, până la data de 1 aprilie 2025, planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, întocmit conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2018 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2015/757.

(3) Până la data de 06 iunie 2025 Autoritatea Navală Română aprobă planurile de monitorizare prevăzute la alin. (2).

(4) Compania de transport maritim are obligația să asigure corectitudinea informațiilor din documentele prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru navele care intră sub incidența prezentei hotărâri pentru prima dată după 1 ianuarie 2024, Autoritatea Navală Română aprobă planul de monitorizare transmis, în termen de 4 luni de la prima escală a navei într-un port aflat sub jurisdicția statului român.

(6) Autoritatea Navală Română aprobă modificările aduse planului de monitorizare în situația în care sunt îndeplinite criteriile stabilite la art. 7 alin. (2) din Regulamentul UE nr. 2015/757, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Începând cu anul 2025, companiile de transport maritim transmit Autorității Navale Române, până cel târziu la data de 31 martie a fiecărui an, datele agregate privind emisiile la nivel de companie, care se referă la emisiile din perioada de raportare anterioară.

(8) Compania de transport maritim are obligația să arhiveze planurile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră, după caz, pentru o perioadă de 10 ani, însoțite de toate documentele întocmite de către verficatorii acreditați potrivit prevederilor legale.

(9) Compania de transport maritim are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 septembrie a fiecărui an pentru emisiile generate în perioada 2024-2026, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la exploatarea navei, astfel:

- a) 40 % din emisiile verificate pentru anul 2024, care fac obiectul cerințelor de restituire, raportate;
- b) 70% din emisiile verificate pentru anul 2025, care fac obiectul cerințelor de restituire, raportate;
- c) 100% din emisiile verificate pentru anul 2026, care fac obiectul cerințelor de restituire, raportate.

(10) Începând cu anul 2027, compania de transport maritim are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 septembrie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră generate în anul calendaristic anterior de activitățile de transport maritim pentru care este considerat companie de transport maritim, verificate potrivit dispozițiilor cap. III din Regulamentul (UE) 2015/757, iar aceste certificate se anulează ulterior.

(11) În cazul în care responsabilitatea finală pentru achiziționarea combustibilului sau pentru operarea navei sau pentru ambele este asumată de către o altă entitate decât compania de transport maritim, în temeiul unei clauze contractuale, compania de transport maritim are dreptul la rambursarea de către entitatea respectivă a costurilor generate de restituirea certificatelor.

(12) Operarea navei înseamnă stabilirea încărcăturii transportate sau a rutei și a vitezei navei.

Articolul 37

(1) Autoritatea Navală Română se asigură că rapoartele prevăzute la art. 36 alin. (1) sunt verificate de verificatori acreditați, în conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul III al Regulamentului (UE) 2015/757 și Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2067 și a rapoartelor datelor tonă – km și acreditarea verificatorilor.

(2) Autoritatea Navală Română transmite către Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până cel târziu la data de 31 martie a fiecărui an, lista care include emisiile verificate de verificatori acreditați, pentru fiecare companie de transport maritim, în vederea verificării emisiilor introduse în registrul Uniunii.

(3) Agenția Națională pentru Protecția Mediului notifică compania de transport maritim cu privire la neîndeplinirea obligației de predare a certificatelor prevăzute la art. 36 alin. (5) pentru două sau mai multe perioade de raportare consecutive și nerespectarea altor măsuri de executare.

(4) Compania de transport maritim este obligată să transmită informațiile relevante pentru soluționarea cauzei în termen de 30 de zile de la primirea notificării prevăzută la alin. (3).

(5) Agenția Națională pentru Protecția Mediului transmite Autorității Navale Române lista companiilor de transport maritim care nu au îndeplinit obligația de predare a certificatelor, prevăzută la art. 36 alin (5).

(6) Pentru navele companiei de transport prevăzută la alin. (3) Autoritatea Navală Română emite un ordin de expulzare.

(7) Autoritatea Navală Română are obligația de a notifica ordinul de expulzare către Comisia Europeană, Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă, denumită în continuare, EMSA, celelalte state membre și statului de pavilion în cauză.

(8) Este interzisă intrarea în oricare din porturile aflate sub jurisdicția statului român a navelor companiei de transport maritim pentru care s-a emis un ordin de expulzare, cu excepția navelor care arborează pavilionul românesc.

(9) Interdicția prevăzută la alin. (7) se menține până la îndeplinirea de către compania de transport maritim a obligațiilor de predare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

(10) În cazul în care nava arborează pavilionul românesc și intră sau se află într-unul din porturile statului român, autoritățile române rețin nava, după ce au acordat companiei de transport maritim în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, până când compania de transport maritim își îndeplinește obligațiile de restituire.

(11) Pentru navele prevăzute la alin (10) autoritățile române pot emite un ordin de reținere a pavilionului, după ce au acordat companiei de transport în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, până când compania de transport maritim își îndeplinește obligațiile de restituire.

(12) În termen de 40 de zile lucrătoare de la publicarea listei privind statul de administrare sau, pentru companiile maritime care nu sunt incluse în lista respectivă, în termen de 65 de zile lucrătoare de la prima călătorie care intră în domeniul de aplicare, compania de transport maritim furnizează administratorului național relevant informațiile necesare și solicită administratorului național să deschidă un cont de depozit pentru operatorul maritim în registrul Uniunii.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND SECTORUL TRANSPORT RUTIER ȘI REZIDENȚIAL

Secțiunea 1

Autorizarea entităților reglementate

Articolul 38

(1) Până la data de 1 ianuarie 2025 entitățile reglementate care desfășoară activități prevăzute în anexa nr. 3, trebuie să dețină o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră emisă de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(2) Autorizația prevăzută la alin. (1) se emite doar în condițiile în care autoritatea competentă a stabilit că entitatea respectivă poate monitoriza și raporta emisiile corespunzătoare cantităților de combustibili eliberați pentru consum în conformitate cu anexa nr. 5.

(3) Eliberarea pentru consum a combustibililor de către entitățile reglementate este strict interzisă în lipsa autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră.

(4) Începând cu anul 2027, autoritatea competentă poate extinde aplicarea activității menționată în anexa nr. 3 la sectoarele care nu sunt enumerate în anexa respectivă și poate pune în aplicare comercializarea certificatelor de emisii în conformitate cu prezentul capitol în astfel de sectoare, ținând seama de toate criteriile relevante, în special de efectele asupra pieței interne, de denaturările potențiale ale concurenței, de integritatea de mediu a schemei de comercializare a certificatelor de emisii stabilite în temeiul prezentului capitol și de fiabilitatea sistemului de monitorizare și de raportare planificat, cu condiția ca extinderea activității menționate în anexa respectivă să fie aprobată de Comisie.

(5) Monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor rezultate din activitatea prevăzută în anexa nr. 3 se efectuează în conformitate cu principiile și criteriile prevăzute în anexa nr. 4 și 5 partea C.

(6) Autoritatea competentă poate permite entităților reglementate să actualizeze planurile de monitorizare fără a modifica autorizația.

(7) Entitățile reglementate prezintă autorității competente, în vederea aprobării, planurile de monitorizare revizuite.

Articolul 39

Pentru a obține autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră, entitatea reglementată care desfășoară o activitate menționată în anexa nr. 3 depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului solicitarea pentru obținerea autorizației împreună cu documentația în care sunt descrise:

a) entitatea reglementată;

(b) tipurile de combustibili pe care îi eliberează pentru consum și care sunt utilizați pentru ardere în sectoarele menționate în anexa nr. 3, precum și a mijloacelor prin care acești combustibili sunt eliberați pentru consum;

(c) utilizarea finală sau utilizările finale ale combustibililor eliberați pentru consum pentru activitatea menționată în anexa nr. 3;

(d) măsurile planificate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor, în conformitate cu prevederile capitolelor VIIa și VIIb din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2066 al Comisiei.

(e) un rezumat netehnic al informațiilor menționate la lit. (a)-(d).

Articolul 40

Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru entitatea reglementată care desfășoară o activitate menționată în anexa nr. 3, conține cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea și adresa entității reglementate;
- (b) o descriere a mijloacelor prin care entitatea reglementată eliberează combustibilii pentru consum în sectoarele din anexa nr. 3;
- (c) lista combustibililor eliberați pentru consum;
- (d) planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră întocmit în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066;
- (e) cerințele de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066;
- (f) obligația de a restitui, până la data de 31 mai a anului următor celui pentru care s-a făcut monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, un număr de certificate care corespunde emisiilor totale din fiecare an calendaristic, verificate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067, pentru emisiile de gaze cu efect de seră raportate începând cu anul 2027.

Articolul 41

Veniturile obținute din licitarea certificatelor atribuite României pentru sectorul transport rutier și clădiri sunt utilizate pentru aplicarea măsurilor:

- (a) decarbonizarea încălzirii și răcirii clădirilor sau reducerea nevoilor energetice ale clădirilor, inclusiv integrarea energiilor din surse regenerabile și măsuri conexe în conformitate cu art. 8 și art. 9 din Legea nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și măsuri de acordare de sprijin financiar pentru gospodăriile cu venituri reduse din clădirile cu cele mai slabe performanțe;
- (b) sprijinirea achiziționării de vehicule cu zero emisii sau instalarea unei infrastructuri de realimentare și reîncărcare complet interoperabile pentru vehiculele cu zero emisii sau măsuri de încurajare a trecerii la transportul public și de îmbunătățire a multivocalității sau de acordare de sprijin financiar pentru abordarea aspectelor de ordin social în legătură cu utilizatorii serviciilor de transport cu venituri mici și mijlocii;
- (c) finanțarea planului social pentru climă în conformitate cu art. 15 din Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a Fondului social pentru climă și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1060;
- (d) compensații financiare pentru consumatorii finali în cazurile în care nu a fost posibilă evitarea dublei contabilizări a emisiilor sau în cazul în care certificatele au fost restituite pentru emisii care nu fac obiectul prezentului capitol.

Articolul 42

- (1) În aplicarea prevederilor prevăzute la art. 38 alin. (4) autoritatea competentă se asigură că entitățile reglementate în cauză prezintă, până la data de 30 aprilie a anului relevant, un raport justificat în mod corespunzător.
- (2) În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează Comisia, până la data de 30 iunie a anului relevant.
- (3) Cantitatea de certificate care urmează să fie emise în temeiul alin. (1) se ajustează ținând seama de raportul detaliat în mod corespunzător care a fost prezentat de entitățile reglementate.
- (4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a unei autorizații de emisii de gaze cu efect de seră, entitatea reglementată furnizează administratorului național informațiile necesare și solicită acestuia să deschidă un cont de depozit al entității reglementate în registrul Uniunii.

Secțiunea 2

Obligațiile entităților reglementate

Articolul 43

- (1) Începând cu anul 2025, entitățile reglementate au obligația de a monitoriza și raporta emisiile de gaze cu efect de seră corespunzătoare cantității de combustibil eliberată pentru consum, conform anexei nr. 4.
- (2) Începând cu 1 ianuarie 2025, entitatea reglementată care, la 1 ianuarie 2025, deține o autorizație în conformitate cu art. 38, raportează, până la 30 aprilie 2025, emisiile sale istorice pentru anul 2024.
- (3) Începând din anul 2026, entitatea reglementată transmite autorității competente, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, un raport privind emisiile care acoperă emisiile anuale din perioada de raportare și care este verificat în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067.
- (4) Începând cu 1 ianuarie 2028 și până la data de 31 decembrie 2030, entitatea reglementată are obligația de a raporta cota medie a costurilor legate de restituirea certificatelor pe care le-a transferat consumatorilor în anul precedent.
- (5) Începând cu 1 ianuarie 2028, entitatea reglementată are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 31 mai a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare cantității de combustibili eliberați pentru consum în anul anterior, verificate potrivit dispozițiilor art. 38 alin (5), iar aceste certificate se anulează ulterior.
- (6) Entitatea reglementată are obligația de a transmite la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până la data de 31 iulie, raportul privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 75, lit. (q) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei.

Articolul 44

Autoritatea competentă poate stabili măsuri simplificate de monitorizare, raportare și verificare pentru entitățile reglementate ale căror emisii anuale corespunzătoare cantităților de combustibili eliberați pentru consum sunt mai mici de 1 000 de tone de CO₂ echivalent.

Articolul 45

Entitatea reglementată informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura activității sale sau combustibilii pe care îi eliberează pentru consum, care ar putea face necesară revizuirea autorizației de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă revizuiește autorizația în conformitate cu legislația în vigoare. În cazul în care survine o modificare a identității entității reglementate în temeiul prezentului capitol, autoritatea competentă revizuiește autorizația astfel încât acesta să includă denumirea și adresa noii entități reglementate.

CAPITOLUL VIII

REGISTRUL UNIUNII AFLAT SUB JURISDICȚIA STATULUI ROMÂN

Articolul 46

- (1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului este administratorul național al conturilor în registrul Uniunii aflate sub jurisdicția statului român,
- (2) Registrul Uniunii asigură contabilizarea precisă a tranzacțiilor din cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii (EU ETS), instituit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului.
- (3) Orice persoană poate deține certificate de emisii de gaze cu efect de seră.

(4) Registrul Uniunii, administrat la nivel național, este accesibil titularilor de cont, cu respectarea prevederilor Regulamentului delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei din 12 martie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii.

(5) Administratorul național accesează și gestionează conturile din registrul Uniunii, aflate sub jurisdicția sa.

(6) Regulamentul privind gestionarea și operarea în conturile naționale din registrul Uniunii se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(7) Administratorul național percepe un tarif la deschiderea unui cont în registrul Uniunii și un tarif anual corespunzător administrării respectivului cont.

(8) Cuantumul tarifelor prevăzute la alin. (7) se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Articolul 47

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, în calitate de administrator național al conturilor din registrul Uniunii aflat sub jurisdicția statului român, denumit în continuare administrator național, transferă în contul operatorilor certificatele de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit instalațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1), aferente fiecărui an, până la data de 30 iunie a anului respectiv după aprobarea și transmiterea de către Comisia Europeană a Deciziei de alocare.

(2) Până la data de 30 iunie 2025, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, în calitate de administrator național, transferă certificatele de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărui operator de aeronave pentru anul respectiv.

(3) Atribuțiile Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în calitate de administrator național al conturilor din registrul Uniunii aflat sub jurisdicția statului român sunt stabilite prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(4) Restituirea certificatelor de către un operator, operator de aeronave, compania de transport maritim sau o entitate de reglementare se face în acord cu prevederile Regulamentului delegat (UE) 2019/1122.

(5) Până la data de 31 decembrie 2025, respectiv 2026, pentru anii 2024 și 2025, administratorul național al conturilor din registrul Uniunii anulează volumul de certificate care corespunde diferenței de certificate dintre emisiile verificate și certificatele restituite pentru anii 2024 și 2025.

Articolul 48

(1) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se pot transfera între persoane române și persoane din alte state membre ale Uniunii Europene.

(2) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se anulează în orice moment, la solicitarea persoanei care le deține.

(3) În scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1), certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, emise de autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene, sunt recunoscute de administratorul național.

(4) Obligația de a restitui certificatele de emisii de gaze cu efect de seră nu se aplică și emisiilor care, conform verificărilor, sunt captate și transportate, în vederea stocării permanente, într-un sit pentru care este emisă o autorizație de stocare în vigoare, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013.

Articolul 49

(1) Certificatele emise începând cu data de 1 ianuarie 2013 sunt valabile o perioadă nelimitată.

(2) Certificatele emise începând cu 1 ianuarie 2021 includ o mențiune care indică în ce perioadă de 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2021, au fost eliberate și sunt valabile pentru emisiile generate începând cu primul an din perioada respectivă.

Articolul 50

(1) În cazul în care, până la data de 31 martie a anului în curs, raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră din anul precedent nu este declarat satisfăcător, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 5 și prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2067, operatorul, operatorul de aeronave și entitatea reglementată nu poate transfera certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ca urmare a suspendării accesului la contul din registrul Uniunii. Ridicarea măsurii de suspendare a conturilor din registrul Uniunii se va face la data la care raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră depus la Agenția Națională pentru Protecția Mediului este declarat satisfăcător.

(2) În cazul în care un operator, operator de aeronave, companie de transport maritim sau o entitate reglementată nu au restituit certificate de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile art. 23, 33, 36 și 43, contul său din registrul Uniunii va fi pus în starea “suspendat”. Contul va rămâne suspendat până când operatorul, operatorul de aeronave, compania de transport maritim sau o entitatea reglementată va restitui certificatele respective.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII GENERALE PENTRU SECTORUL ENERGETIC

Secțiunea 1

ALOCAREA PENTRU PRODUCĂTORII DE ENERGIE ELECTRICĂ

Articolul 51

(1) Pentru perioada a patra de comercializare 2021-2030, producătorii de energie electrică beneficiază de alocare tranzitorie cu titlu gratuit de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, pentru finanțarea de investiții în modernizarea, diversificarea și transformarea durabilă a sectorului energetic.

(2) Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie coerente cu tranziția către o economie sigură și sustenabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii Europene privind clima și energia pentru 2030, precum și cu îndeplinirea obiectivelor pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris.

(3) Alocarea tranzitorie cu titlu gratuit de certificate de emisii de gaze cu efect de seră menționată la alineatul (1) încetează la 31 decembrie 2030.

Articolul 52

(1) Investițiile prevăzute la art. 51 alin. (1) cu valoare mai mică de 12,5 milioane EUR care vor fi sprijinite prin alocarea tranzitorie opțională cu titlu gratuit și care nu sunt selectate prin procedura de ofertare concurențială sunt selectate pe baza unor criterii obiective și transparente, ca urmare a procesului de selecție prin consultare publică.

(2) În cazul în care în aceeași instalație inclusă în lista investițiilor stabilită, publicată și transmisă Comisiei Europene se realizează mai multe investiții, acestea se evaluează de către autoritatea publică centrală pentru economie, energie și mediul de afaceri în ansamblu, pentru a stabili dacă se depășește sau nu pragul de 12,5 milioane EUR, cu excepția cazului în care investițiile respective sunt, în mod independent, viabile din punct de vedere tehnic sau financiar.

(3) Până la data de 28 februarie a fiecărui an producătorul de energie electrică operatorul de rețea trebuie să prezinte autorității publice centrale pentru energie un raport referitor la punerea în aplicare a investițiilor lor selectate, incluzând soldul alocării de certificate cu titlu gratuit și cheltuielile de investiții suportate, precum și tipurile de investiții sprijinite.

Secțiunea 2 Fondul pentru modernizare

Articolul 53

(1) România beneficiază de finanțare din veniturile aferente fondului pentru modernizare, pentru a sprijini investițiile, inclusiv finanțarea proiectelor de mică anvergură, pentru modernizarea sistemului energetic și îmbunătățirea eficienței energetice.

(2) Din Fondul pentru modernizare România beneficiază :

(i) de un procent de 11,98% din cota de 2 % din cantitatea totală de certificate de emisii de gaze cu efect de seră care urmează să fie scoase la licitație în perioada 2021- 2030;

(ii) de un procent de 9 ,7% din cota de 2,5% din cantitatea totală de certificate de emisii de gaze cu efect de seră care urmează să fie scoase la licitație în perioada 2024-2030,.

(3) Autoritatea publică centrală pentru energie este autoritatea națională de implementare și gestionare a fondurilor alocate României din Fondul pentru modernizare.

(4) Autoritatea publică centrală pentru energie și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene cuantumul și/sau cotele de certificate care urmează să fie utilizate pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit (mecanismul 10c) pentru Fondul pentru modernizare și cele emise în scop de solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii Europene.

CAPITOLUL X

MĂSURI FINANCIARE PENTRU SECTOARELE ȘI SUBSECTOARELE EXPUSE RISCULUI DE RELOCARE

Articolul 54

(1) Autoritățile publice centrale pot să adopte măsuri financiare în favoarea sectoarelor sau subsectoarelor care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a transferării costului dioxidului de carbon în prețul electricității, pentru a compensa aceste costuri, cu respectarea normelor aplicabile privind ajutorul de stat, în contextul celei de-a treia perioade a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, precum și pentru perioada 2021-2030.

(2) Măsurile financiare prevăzute la alin. (1) nu trebuie să depășească un quantum de 25% din veniturile obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare și trebuie să asigure o protecție adecvată împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pe baza unor valori de referință ex ante pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție.

(3) Se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit instalațiilor din sectoare sau subsectoare care fac obiectul altor măsuri financiare de atenuare a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2023/956. Aceste măsuri se ajustează în consecință.

CAPITOLUL XI

Sanctiuni

Articolul 55

(1) Pentru nerespectarea prevederilor art. 23, art. 33 alin (1), art. 36 alin. (9) și (10) se aplică o penalitate de 100 euro, echivalentă în lei, la cursul de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României valabil la data de 1 octombrie a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul, operatorul de aeronave sau

compania de transport maritim nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ce constituie venit la Fondul pentru mediu, în condițiile legii.

(2) Pentru nerespectarea prevederilor art. 43 alin. (5) se aplică o penalitate de 100 euro, echivalentă în lei, la cursul de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României valabil la data de 1 iunie a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care entitatea reglementată nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ce constituie venit la Fondul pentru mediu, în condițiile legii.

(3) Penalitatea prevăzută la alin. (1) și (2), este indexată cu indicele european al prețului de consum.

(4) Agenția Națională pentru Protecția Mediului comunică Administrației Fondului pentru Mediu, până cel târziu la data de 10 octombrie a fiecărui an, situația operatorilor, operatorilor de aeronave și companiilor de transport maritim care nu au restituit certificate de emisii de gaze cu efect de seră în condițiile legii, numărul de certificate nerestituite de fiecare dintre aceștia, precum și alte informații relevante.

(5) Începând cu anul 2028, Agenția Națională pentru Protecția Mediului comunică Administrației Fondului pentru Mediu, până cel târziu la data de 10 iunie a fiecărui an, situația entităților reglementate care nu au restituit certificate de emisii de gaze cu efect de seră în condițiile legii, numărul de certificate nerestituite de fiecare dintre aceștia, precum și alte informații relevante

(6) Administrația Fondului pentru Mediu comunică autorității publice centrale pentru protecția mediului și Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, până la data de 31 decembrie a fiecărui an, lista operatorilor, operatorilor de aeronave, companiilor de transport maritim și entităților reglementate prevăzute la art. 23, art. 33 alin (1), art. 36 alin. (9) și (10) și art. 43 alin. (5) pentru care au fost emise decizii de impunere a penalității menționate la alin (1) și (2), sumele calculate prin deciziile de impunere, măsurile care au fost luate și sumele care au fost restituite de aceștia.

(7) Plata sumelor prevăzute la alin. (1) nu exonerează operatorul, operatorul de aeronave, compania de transport maritim și entitatea reglementată de la obligația de a restitui certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul, operatorul de aeronave, compania de transport maritim sau entitatea reglementată nu a restituit certificate în registrul Uniunii, până la data la care restituie certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor din următorul an calendaristic.

Articolul 56

(1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 16 alin. (1), art. 18, art. 19 alin. (1), (3), (4), (6) și (7), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 30 alin. (1), (3), (4) și (5), art. 32 alin. (1), (2) și (5), art. 38 alin. (1), art. 43 alin. (1), (2), (3) și (6) și art. 45 cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 30 alin. (5), cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (3), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

(2) Constatarea nerespectării prevederilor menționate la alin. (1) se face de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului care informează Garda Națională de Mediu.

(3) Aplicarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se face de către personalul desemnat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

Articolul 57

Contravențiilor prevăzute la art. 56 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 58

Agenția Națională pentru Protecția Mediului afișează anual, pe propria pagină de internet, numele operatorilor, operatorilor de aeronave, companiilor de transport maritim și entităților reglementate care au încălcat prevederile art. 23, art. 33 alin (1), 36 alin (9) și (10) și art. 43 alin. (5).

Articolul 59

Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Articolul 60

La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L275 din 13.10.2003, prevederile Directivei 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, în temeiul mecanismelor bazate pe proiectul din Protocolul de la Kyoto, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L, nr. L338 din 13.11.2004, prevederile Directivei 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 8 din 13.01.2009, prevederile Directivei 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr.140 din 5.06.2009, prevederile Directivei 2018/410/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, (JOUE) seria L, nr. 76 din 19.03.2018, prevederile Directivei (UE) 2023/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește contribuția sectorului aviației la obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor la nivelul întregii economii și punerea în aplicare în mod corespunzător a unei măsuri globale bazate pe piață, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 130 din 19.05.2023 și prevederile Directivei (UE) 2023/959 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 130 din 15.05.2023.

PRIM – MINISTRU

ION – MARCEL CIOLACU

CATEGORIILE

de activități cărora li se aplică schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

(1) Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi nu intră sub incidența prezentei hotărâri de guvern. Instalațiile în cazul cărora, în timpul perioadei precedente relevante de cinci ani menționată la art. 5 alin. (1) din prezenta hotărâre, emisiile generate de arderea biomasei care respectă criteriile stabilite în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei, contribuie, în medie, la mai mult de 95 % din media totală a emisiilor de gaze cu efect de seră nu intră sub incidența prezentei hotărâri de guvern.

(2) Valorile pragurilor menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se efectuează mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie, capacitățile acestor activități se însumează.

(3) La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Unitățile respective ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facle și instalații de post-combustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW nu sunt luate în calcul.

(4) Dacă o instalație deservește o activitate în cazul căreia pragul nu este exprimat ca putere termică nominală totală, pragul pentru activitatea respectivă are prioritate la luarea deciziei privind includerea în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

(5) Dacă se constată că într-o instalație se depășește pragul de capacitate pentru vreo activitate menționată în prezenta anexă, se includ în autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră toate unitățile în care se ard combustibili, altele decât cele pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale.

(6) De la 1 ianuarie 2012, sunt incluse toate zborurile care sosesc sau pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică tratatul.

Activități	Gaze cu efect de seră
Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale) Începând cu 1 ianuarie 2024, arderea combustibililor în instalații pentru incinerarea deșeurilor municipale cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW, în sensul articolelor 14 și 15.	Dioxid de carbon
Rafinarea țițeiului, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW.	Dioxid de carbon
Producerea cocsului	Dioxid de carbon
Prăjirea sau sinterizarea, inclusiv peletizarea, minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice)	Dioxid de carbon
Producerea fierului sau oțelului (topire primară sau secundară) inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv feroaliaje), atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW. Prelucrarea include, printre altele, laminoare, re-încălzitoare, cuptoare de recoacere, forje, topitorii, acoperire și decapare.	Dioxid de carbon
Producția de aluminiu primar sau alumină	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
Producerea de aluminiu secundar atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor, rafinare, topire- turnare etc., atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală (incluzând combustibilii folosiți ca agenți de reducere) de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei în cuptoare rotative sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea prin ardere de produse ceramice, în special de țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice, gresie ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea de material izolant din vată minerală folosind sticlă, rocă sau zgură, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Uscarea sau calcinarea ghipsului sau fabricarea plăcilor de ipsos și a altor produse din ghips, cu o capacitate de producție de ghips calcinat sau de ghips secundar uscat de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon

Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase	Dioxid de carbon
Producția de negru de fum care implică carbonizarea substanțelor organice cum ar fi uleiurile, gudroanele, cracarele și reziduurile de distilare, cu o capacitate de producție care depășește 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea acidului azotic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului adipic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului glioxalic și glioxilic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea amoniacului	Dioxid de carbon
Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare, cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producția de hidrogen (H ₂) și gaz de sinteză cu o capacitate de producție care depășește 5 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de sodă calcinată (Na ₂ CO ₃) și de bicarbonat de sodiu (NaHCO ₃)	Dioxid de carbon
Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în sfera de aplicare a prezentei directive în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Transportul gazelor cu efect de seră pentru stocarea geologică într-un loc de stocare permis în temeiul Directivei 2009/31/CE, cu excluderea acelor emisii care fac obiectul unei alte activități în temeiul prezentei directive	Dioxid de carbon
Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon

Aviație

Zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru cărui i se aplică dispozițiile tratatului sau sosesc pe un astfel de aerodrom. Această activitate nu include:

(a) zborurile efectuate exclusiv pentru transportul unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, a șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor provenind din țări care nu sunt state membre, aflați în misiune oficială, cu condiția ca o astfel de situație să fie dovedită prin indicatorul corespunzător al statutului zborului în planul de zbor;

(b) zboruri militare efectuate cu aeronave militare și zboruri ale serviciilor de vamă și de poliție;

(c) zboruri legate de misiuni de căutare și salvare, zboruri ale serviciilor de pompieri, zboruri umanitare și zboruri ale serviciilor medicale de urgență autorizate de către autoritățile competente corespunzătoare;

(d) orice zboruri efectuate exclusiv în conformitate cu regulile de zbor la vedere definite în anexa 2 la Convenția de la Chicago;

(e) zborurile care se încheie pe aerodromul de unde a decolat aeronava și în timpul cărora nu au avut loc aterizări intermediare;

(f) zborurile de instruire efectuate exclusiv în scopul obținerii unei licențe sau a unei calificări, în cazul personalului navigant de conducere, dacă acest lucru este dovedit printr-o indicație corespunzătoare în planul de zbor, cu condiția ca scopul zborului să nu fie transportul de pasageri și/sau de marfă sau poziționarea sau transportul aeronavei;

(g) zboruri efectuate exclusiv în scopul cercetării științifice sau în scopul verificării, al testării sau al certificării aeronavei sau a echipamentului de bord sau de sol;

(h) zborurile efectuate de aeronave cu o masă maximă certificată la decolare mai mică de 5 700 kg;

(i) zborurile efectuate în cadrul obligațiilor de serviciu public impuse în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 pe rutele din regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, sau pe rutele unde capacitatea oferită nu depășește 50 000 de locuri pe an;

(j) zborurile care, cu excepția acestei litere, s-ar încadra în această activitate, efectuate de un operator de transport aerian comercial care efectuează fie: — mai puțin de 243 zboruri pe perioadă, timp de trei perioade consecutive de câte patru luni, — zboruri al căror total de emisii anuale este mai scăzut de 10 000 de tone pe an. Zborurile menționate la litera (l) sau cele efectuate exclusiv pentru transportul, în misiune oficială, al unui monarh în exercițiu și al rudelor sale apropiate, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor unui stat membru nu pot fi excluse în temeiul prezentei litere;

Dioxid de carbon

An
exa
nr.
2
Ga
zele
cu
efe
ct
de
ser
ă

Dio
xid
de
car
bon
(C
O₂)

Met
an
(C
H₄)

Oxi
d
azo
tos
(N₂O)

Hid
rofl
uor
oca
rbu
ri

(HFCs)

Perfluorocarburi (PFCs)

(k) începând de la 1 ianuarie 2013 și până la 31 decembrie 2030, zborurile care, cu excepția prezentei litere, s-ar încadra în această activitate și sunt efectuate de un operator de aeronave necomercial care efectuează zboruri cu emisii anuale totale mai mici de 1 000 de tone pe an [inclusiv emisiile generate de zborurile menționate la litera (l)];

(l) zborurile dinspre aerodromuri situate în Elveția către aerodromuri situate în SEE.

Zborurile între aerodromuri situate în două state diferite, care decolează din țara terță în cauză și aterizează pe teritoriul Uniunii și zborurile dintre Elveția sau Regatul Unit și orice alt zbor de pe aerodromuri situate în țări terțe diferite, efectuat de către operatorii de aeronave care îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) operatorii de aeronave dețin un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru sau sunt înregistrați într-un stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice, teritoriile dependente și teritoriile statului membru respectiv; și

(b) produc emisii anuale de CO₂ mai mari de 10 000 de tone din utilizarea aeronavelor cu o masă maximă certificată la decolare mai mare de 5 700 kg care efectuează zboruri incluse în prezenta anexă, altele decât cele care pleacă și care sosesc în același stat membru, inclusiv regiunile ultraperiferice ale aceluiași stat membru, începând din 1 ianuarie 2021; în sensul prezentei litere, nu se iau în considerare emisiile generate de următoarele tipuri de zboruri:

(i) zboruri de stat;

(ii) zboruri umanitare;

(iii) zboruri medicale;

(iv) zboruri militare;

(v) zboruri de stingere a incendiilor;

(vi) zboruri anterioare sau ulterioare unui zbor umanitar, medical sau de stingere a incendiilor, cu condiția ca astfel de zboruri să fi fost efectuate cu aceeași aeronavă și să fi fost necesare pentru îndeplinirea activităților umanitare, medicale sau de stingere a incendiilor aferente sau pentru re poziționarea aeronavei după îndeplinirea activităților respective, în vederea următoarei sale activități.

Transport maritim

Activități de transport maritim al navelor reglementate de Regulamentul (UE) 2015/757 care efectuează călătoriile în scopul transportului de pasageri sau mărfuri în scopuri comerciale.

Dioxid de carbon

Începând cu 1 ianuarie 2026, metan și protoxid de azot

PROIECT

Anexa nr. 3

Categorii de activități aferente sectorului construcțiilor și transportului rutier

Eliberarea pentru consum a combustibililor utilizați pentru ardere în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare

Această activitate nu va include:

(a) eliberarea pentru consum a combustibililor utilizați în activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta directivă, cu excepția cazului în care sunt utilizați pentru ardere în activitățile de transport de gaze cu efect de seră pentru stocare geologică (rândul de activitate douăzeci și șapte);

(b) eliberarea pentru consum a combustibililor pentru care factorul de emisie este zero.

(c) eliberarea pentru consum a deșeurilor periculoase sau municipale utilizate drept combustibil.

(2) Sectoarele clădirilor și transportului rutier trebuie să corespundă următoarelor surse de emisii, definite în Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale de gaze cu efect de seră, cu modificările necesare acelor definiții, după cum urmează:

(a) Producerea combinată de energie termică și electrică (CHP) (cod categorie de sursă 1A1a ii) și centrale termice (cod categorie de sursă 1A1a iii), în măsura în care produc căldură pentru categoriile de la literele (c) și (d) ale prezentului punct, fie direct; sau prin rețele de termoficare;

(b) Transport rutier (cod categorie de sursă 1A3b), excluzând utilizarea vehiculelor agricole pe drumuri asfaltate;

(c) Comercial / Instituțional (cod categorie sursă 1A4a);

(d) Rezidențial (cod categorie de sursă 1A4b).

Alte sectoare care corespund următoarelor surse de emisii, definite în orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră:

(a) industriile energetice (codul categoriei de sursă 1A1), cu excepția categoriilor definite la al doilea paragraf litera (a) din prezenta anexă;

(b) industriile prelucrătoare și sectorul clădirilor (codul categoriei de sursă 1A2).

Anexa nr. 4

Principiile privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră

PARTEA A – Monitorizarea și raportarea emisiilor din instalațiile staționare

Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile se monitorizează fie pe baza calculelor, fie pe baza măsurărilor.

Calculul

Calcularea emisiilor se realizează după formula:

Date privind activitatea × factor de emisie × factor de oxidare

Datele privind activitatea (combustibil utilizat, rata de producție etc.) se monitorizează pe baza datelor privind aprovizionarea sau pe bază de măsurători.

Se utilizează factorii de emisie acceptați. Pentru toți combustibilii se acceptă factori de emisie specifici activității. Se acceptă factori implicați pentru toți combustibilii, cu excepția celor necomerciali (combustibili din deșeuri precum anvelope și gaze din procese industriale). Se vor elabora în continuare valori implicite pentru stratul de cărbuni și valori implicite specifice UE sau specifice țărilor pentru gaz natural. Pentru produsele de rafinare sunt acceptate valorile implicite IPCC. Factorul de emisie pentru biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin O.U. G nr. 163/2022, cu orice ajustări necesare pentru aplicarea în temeiul prezentei directive, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei este zero.

În cazul în care factorul de emisie nu ia în considerare faptul că o parte din carbon nu este oxidat, se utilizează un factor suplimentar de oxidare. În cazul în care s-au calculat factori de emisie specifici activităților care iau în considerare oxidarea, nu este necesară utilizarea unui factor suplimentar de oxidare.

Se utilizează factori de oxidare implicați dezvoltați în conformitate cu Legea nr. 278/2013, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care operatorul poate demonstra că factorii specifici activității sunt mai exacti. Se efectuează calcule separate pentru fiecare activitate, instalație și pentru fiecare combustibil.

Măsurări

Măsurarea emisiilor se realizează prin metode standardizate sau acceptate și se coroborează cu un calcul ajutător al emisiilor.

Monitorizarea emisiilor de alte gaze cu efect de seră

Se folosesc metode standardizate sau acceptate, elaborate de Comisie în colaborare cu toate părțile interesate relevante și adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

Raportarea emisiilor

Fiecare operator include următoarele informații în raportul privind o instalație:

A. Date de identificare a instalației, inclusiv:

- numele instalației;
- adresa acesteia, inclusiv codul poștal și țara;
- tipul și numărul de activități prevăzute în anexa I desfășurate în instalație;
- adresa, numărul de telefon, de fax și adresa de poștă electronică ale unei persoane de contact și
- numele proprietarului instalației și al societății mamă.

B. Pentru fiecare activitate din anexa nr. 1 desfășurată în locul pentru care se calculează emisiile:

- date privind activitatea;
- factori de emisie;
- factori de oxidare;

- emisii totale și
- gradul de incertitudine.

C. Pentru fiecare activitate din anexa nr. 1 desfășurată în locul pentru care se măsoară emisiile:

- emisii totale;
- informații privind fiabilitatea metodelor de măsurare și
- gradul de incertitudine.

D. Pentru emisiile din arderi, raportul include, de asemenea, factorul de oxidare, cu excepția cazurilor în care oxidarea a fost luată în considerare la elaborarea unui factor de emisie specific activității.

Statele membre iau măsuri pentru coordonarea cerințelor de raportare cu orice alte cerințe de raportare existente pentru a reduce la minimum sarcinile societăților privind raportarea.

PARTEA B – Monitorizarea și raportarea emisiilor provenite din activități de aviație

Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile sunt monitorizate prin calcul. Calcularea emisiilor se realizează după formula:

Consum de combustibil × factor de emisie

Consumul de combustibil include combustibilul consumat de unitatea auxiliară de putere. Consumul real de combustibil pentru fiecare zbor este folosit ori de câte ori este posibil și se calculează după formula:

Cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării cu combustibil pentru zborul respectiv – cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după alimentarea pentru zborul următor + cantitatea de combustibil alimentat pentru zborul următor.

Factorul de emisie aferent kerosenului de aviație (Jet A1 sau Jet A) este de 3,16 (t CO₂/t combustibil).

Emisiilor generate de combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, care utilizează hidrogen din surse regenerabile în conformitate cu articolul 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Dacă datele reale privind consumul de combustibil nu sunt disponibile, se folosește o metodă standard, pe niveluri, pentru a estima consumul de combustibil pe baza celor mai fiabile informații disponibile.

Se folosesc factorii standard de emisie din liniile directe IPCC pentru inventariere din 2006 sau actualizările ulterioare ale respectivelor linii directe, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici activității, identificați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice acceptate, sunt mai exacti. Factorul de emisie pentru biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin O.U.G. nr. 163/2022, cu orice ajustări necesare pentru aplicarea în temeiul prezentei directive, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei este zero.

Pentru fiecare zbor și combustibil în parte se efectuează un calcul separat.

Raportarea emisiilor

Fiecare operator de aeronave include în raportul prezentat în conformitate cu dispozițiile articolului 28 alineatul (3) următoarele informații:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- denumirea operatorului de aeronave;
- statul membru de administrare;
- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din statul membru de administrare;
- numerele de înregistrare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în perioada care face obiectul raportului, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;
- numărul și autoritatea emitentă a certificatului de operator aerian și licența de operare pe baza căreia efectuează activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;
- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa electronică ale unei persoane de contact; precum și
- denumirea proprietarului aeronavei.

B. Pentru fiecare tip de combustibil pentru care se calculează emisiile:

- consumul de combustibil;
- factorul de emisie;
- emisiile cumulate totale, provenite de la toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;
- emisii cumulate provenite de la:
 - toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei, care au avut ca punct de plecare un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru, iar ca punct de sosire un aerodrom situat pe teritoriul aceluiași stat membru;
 - toate celelalte zboruri efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;
 - emisiile cumulate provenite de la toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei și care:
 - au avut ca punct de plecare fiecare stat membru; și
 - au sosit în fiecare stat membru dintr-o țară terță;
- gradul de incertitudine.

Monitorizarea datelor tonă-kilometru în sensul articolelor 3e și 3f

Pentru cererile de alocare a cotelor în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) sau cu articolul 3f alineatul (2), volumul activităților de aviație se calculează în tone-kilometri, după următoarea formulă:

tone-kilometri = distanța × sarcina utilă

unde:

„distanță” înseamnă distanța ortodromică între aerodromul de plecare și cel de sosire plus un factor suplimentar fix de 95 km; și

„sarcină utilă” înseamnă masa totală a mărfurilor, a poștei și a pasagerilor transportați.

Pentru calculul sarcinii utile:

- numărul de pasageri este numărul de persoane aflate la bord, cu excepția membrilor echipajului;
- un operator de aeronave poate opta să aplice fie masa standard, fie masa reală a pasagerilor și a bagajelor de cală înregistrate în documentația privind masa și centrajul pentru zborurile relevante sau o valoare standard de 100 kg pentru fiecare pasager și bagajul său înregistrat.

Raportarea datelor tonă-kilometru în sensul articolelor 3e și 3f

Fiecare operator de aeronave introduce următoarele informații în cererea pe care o depune în temeiul articolului 3e alineatul (1) sau al articolului 3f alineatul (2):

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- denumirea operatorului de aeronave;
- statul membru de administrare;
- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din statul membru de administrare;
- numerele de înregistrare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în anul care face obiectul raportului, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;
- numărul și autoritatea emitentă a certificatului de operator aerian și licența de operare pe baza căreia efectuează activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operator de aeronave;
- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa electronică ale unei persoane de contact; precum și
- denumirea proprietarului aeronavei.

B. Date tonă-kilometru:

- numărul de zboruri pe aerodromuri pereche;
- numărul de pasageri-kilometru pe aerodromuri pereche;
- numărul de tone-kilometru pe aerodromuri pereche;
- metoda aleasă pentru calculul masei pasagerilor și a bagajelor de cală;
- numărul total de tone-kilometru pentru toate zborurile efectuate în cursul anului care face obiectul raportului și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei.

PARTEA C — Monitorizarea și raportarea emisiilor corespunzătoare activităților menționate în anexa nr. 3

Monitorizarea emisiilor

Emisiile trebuie monitorizate prin calcul.

Calcul

Emisiile se calculează folosind următoarea formulă:

Combustibil eliberat pentru consum \times factor de emisie

Combustibilul eliberat pentru consum include cantitatea de combustibil eliberată pentru consum de către entitatea reglementată.

Factorii de emisie implicați IPCC, preluați din Ghidurile de inventar IPCC din 2006 sau din actualizările ulterioare ale acestor Ghiduri, vor fi utilizați, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici combustibilului identificați de laboratoare independente acreditate care utilizează metode analitice acceptate sunt mai exacti.

Se va face un calcul separat pentru fiecare entitate reglementată și pentru fiecare combustibil.

Raportarea emisiilor

Fiecare entitate reglementată trebuie să includă următoarele informații în raportul său:

A. Date de identificare a entității reglementate, inclusiv:

- denumirea entității reglementate;
- adresa sa, inclusiv codul poștal și țara;
- tipul combustibililor pe care îi eliberează pentru consum și activitățile sale prin care eliberează combustibilii pentru consum, inclusiv tehnologia utilizată;
- adresa, telefonul, faxul și detaliile de e-mail pentru o persoană de contact; și
- numele proprietarului entității reglementate și al oricărei societăți-mamă.

B. Pentru fiecare tip de combustibil eliberat pentru consum și care este utilizat pentru ardere în sectoarele clădirilor și transportului rutier, astfel cum sunt definite în anexa nr. 3, pentru care se calculează emisiile:

- cantitatea de combustibil eliberată pentru consum;
- factori de emisie;
- emisii totale;
- utilizarea finală a combustibilului eliberat pentru consum; și
- incertitudine.

Statele membre iau măsuri pentru a coordona cerințele de raportare cu orice cerințe de raportare existente pentru a reduce la minimum sarcina de raportare a întreprinderilor.

CRITERIILE PRIVIND VERIFICAREA

PARTEA A – Verificarea emisiilor provenite din instalațiile staționare

Principii generale

1. Sunt verificate emisiile rezultate din fiecare dintre activitățile enumerate în anexa nr. 1.
2. Procesul de verificare include evaluarea raportului în temeiul articolului 19 alin. (6) și a monitorizării de pe parcursul anului anterior.

Verificarea abordează fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și datele și informațiile raportate cu privire la emisii, în special:

- (a) datele privind activitățile care au fost incluse în raport, precum și măsurările și calculele conexe;
 - (b) selectarea și utilizarea factorilor de emisie;
 - (c) calculele care au condus la determinarea emisiilor generale și
 - (d) în cazul în care se folosesc măsurări, cât de adecvate sunt alegerea și modul de utilizare a metodelor de măsurare.
3. Emisiile raportate pot fi validate numai dacă există date și informații fiabile și credibile care permit determinarea emisiilor cu un grad ridicat de siguranță. Un grad ridicat de certitudine presupune demonstrarea de către operator a următoarelor aspecte:
 - (a) că datele raportate nu conțin neconcordanțe;
 - (b) că datele au fost colectate în conformitate cu standardele științifice aplicabile și
 - (c) că înregistrările relevante privind instalația sunt complete și coerente.
 4. Verificatorul are drept de acces în toate zonele și la toate înregistrările legate de subiectul verificării.
 5. Verificatorul ține seama de faptul că instalația este sau nu înregistrată în cadrul Sistemului comunitar de management și audit ecologic (SGEA).

Metodologie

Analiza strategică

6. Verificarea se bazează pe o analiză strategică a tuturor activităților desfășurate în instalație.

În acest scop verificatorul trebuie să aibă o vedere de ansamblu asupra tuturor activităților și asupra importanței acestora în ceea ce privește emisiile.

Analiza procesului

7. Verificarea informațiilor prezentate se realizează, după caz, în locul în care se află instalația.

Verificatorul recurge la controale prin sondaj pentru a determina fiabilitatea datelor și informațiilor raportate.

Analiza riscului

8. Verificatorul supune evaluării toate sursele de emisii din instalație pentru a determina fiabilitatea datelor privind fiecare sursă care contribuie la totalul emisiilor din instalația în cauză.

9. Pe baza acestei analize, verificatorul identifică explicit acele surse care prezintă un grad ridicat de risc de eroare și alte aspecte ale procedurii de monitorizare și raportare care este posibil să contribuie la apariția unor erori în determinarea emisiilor generale. Este vorba în special de alegerea factorilor de emisie și de calculele necesare pentru a determina nivelul emisiilor din surse individuale. Este acordată o atenție specială surselor care prezintă un risc ridicat de eroare și aspectelor din cadrul procedurii de monitorizare menționate anterior.

10. Verificatorul ia în considerare orice metode eficiente de control al riscului aplicate de operator în vederea reducerii la minimum a gradului de incertitudine.

R a p o r t u l

11. Verificatorul pregătește un raport privind procesul de validare în care menționează dacă raportul în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) este satisfăcător. Raportul specifică toate aspectele relevante pentru activitatea desfășurată. Verificatorul poate declara că raportul în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) este satisfăcător în cazul în care, în opinia sa, declarațiile cu privire la emisiile totale nu prezintă erori semnificative.

C e r i n ț e l e m i n i m e p r i v i n d c o m p e t e n ț a v e r i f i c a t o r u l u i

12. Verificatorul este independent de operator, își desfășoară activitățile cu profesionalism și obiectivitate și înțelege:

(a) dispozițiile prezentei directive, precum și standardele și indicațiile relevante adoptate de Comisie în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2016 al Comisiei.

(b) actele cu putere de lege și actele administrative relevante pentru activitățile care fac obiectul verificării și

(c) generarea tuturor informațiilor privind fiecare sursă de emisie din instalație, în special privind colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.

PARTEA B – Verificarea emisiilor provenite din activități de aviație

13. Principiile generale și metodologia stabilite în prezenta anexă se aplică verificării rapoartelor de emisii provenite de la zborurile care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1.

În acest sens:

(a) la punctul 3, trimiterea la operator se interpretează ca trimitere la un operator de aeronave, iar la litera (c) a respectivului punct, trimiterea la instalație se interpretează ca trimitere la aeronava utilizată la efectuarea activităților de aviație care fac obiectul raportului;

(b) la punctul 5, trimiterea la instalație se interpretează ca trimitere la operatorul de aeronave;

(c) la punctul 6, trimiterea la activitățile desfășurate în instalație se interpretează ca trimitere la activitățile de aviație care fac obiectul raportului, întreprinse de operatorul de aeronave;

(d) la punctul 7, trimiterea la locul instalației se interpretează ca trimitere la locurile folosite de operatorul de aeronave pentru a întreprinde activitățile de aviație care fac obiectul raportului;

(e) la punctele 8 și 9, trimiterile la sursele de emisii din instalație se interpretează ca trimiteri la aeronava de care răspunde operatorul de aeronave; precum și

(f) la punctele 10 și 12, trimiterile la operator se interpretează ca trimiteri la un operator de aeronave.

Dispoziții suplimentare privind verificarea rapoartelor de emisie din sectorul aviației

14. Verificatorul se asigură în special că:

(a) s-a ținut seama de toate zborurile care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa nr. 1. În cadrul acestei responsabilități, verficatorul

dispune de informații privind orarul și de alte informații de trafic ale operatorului de aeronave, inclusiv de informațiile obținute de la Eurocontrol la cererea respectivului operator;

(b) există o coerență globală a datelor privind consumul cumulat de combustibil și a datelor privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă aeronavei care efectuează activitatea de aviație.

PARTEA C — Verificarea emisiilor corespunzătoare activității menționate în anexa 3

Principii generale

(1) Emisiile corespunzătoare activității menționate în anexa 3 fac obiectul verificării.

(2) Procesul de verificare include examinarea raportului în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei, și a monitorizării în cursul anului precedent. Acesta se referă la fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și a datelor și informațiilor raportate referitoare la emisii și, în special:

(a) combustibilii raportați eliberați pentru consum și calculele aferente;

(b) alegerea și utilizarea factorilor de emisie;

(c) calculele care conduc la determinarea emisiilor totale.

(3) Emisiile raportate pot fi validate numai dacă datele și informațiile fiabile și credibile permit determinarea emisiilor cu un grad ridicat de certitudine. Un grad ridicat de certitudine impune entității reglementate să demonstreze că:

(a) datele raportate nu prezintă incoerențe;

(b) colectarea datelor a fost efectuată în conformitate cu standardele științifice aplicabile; și

(c) înregistrările relevante ale entității reglementate sunt complete și consecvente.

(4) Verficatorul trebuie să aibă acces la toate site-urile și informațiile referitoare la subiectul verificării.

(5) Verficatorul ia în considerare dacă entitatea reglementată este înregistrată în cadrul sistemului de audit și management ecologic al Uniunii (EMAS).

Metodologie

Analiza strategica

6. Verificarea se bazează pe o analiză strategică a tuturor cantităților de combustibili eliberate pentru consum de entitatea reglementată. Acest lucru necesită ca verficatorul să aibă o imagine de ansamblu asupra tuturor activităților prin care entitatea reglementată eliberează combustibili pentru consum și semnificația acestora pentru emisii.

Analiza procesului

(7) Verificarea informațiilor transmise se efectuează, după caz, pe site-ul entității reglementate. Verficatorul utilizează controale la fața locului pentru a determina fiabilitatea datelor și informațiilor raportate.

Analiza de risc

8. Verficatorul va supune toate mijloacele prin care combustibilii sunt eliberați pentru consum de către entitatea reglementată unei evaluări cu privire la fiabilitatea datelor privind emisiile totale ale entității reglementate.

(9) Pe baza acestei analize, verificatorul identifică în mod explicit orice element cu un risc ridicat de eroare și alte aspecte ale procedurii de monitorizare și raportare care ar putea contribui la erori în determinarea emisiilor totale. Aceasta implică în special calculele necesare pentru a determina nivelul emisiilor din surse individuale. Se acordă o atenție deosebită acelor elemente cu un risc ridicat de eroare și aspectelor menționate mai sus ale procedurii de monitorizare.

10. Verificatorul ia în considerare orice metode eficiente de control al riscurilor aplicate de entitatea reglementată în vederea reducerii la minimum a gradului de incertitudine.

Raport

11. Verificatorul întocmește un raport privind procesul de validare în care să se precizeze dacă raportul în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei este satisfăcător. Acest raport specifică toate aspectele relevante pentru activitatea desfășurată. Se poate face o declarație conform căreia raportul în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei, este satisfăcător dacă, în opinia verificatorului, emisiile totale nu sunt denaturate semnificativ.

Cerința minimă privind competența verificatorului

12. Verificatorul este independent de entitatea reglementată, își desfășoară activitățile cu profesionalism și obiectivitate și înțelege:

- (a) dispozițiile prezentei directive, precum și standardele și indicațiile relevante adoptate de Comisie în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare nr. 2066/2018, cu modificările și completările ulterioare;
- (b) actele cu putere de lege și actele administrative relevante pentru activitățile care fac obiectul verificării; și
- (c) modul în care sunt generate toate informațiile referitoare la toate mijloacele prin care combustibilii sunt eliberați pentru consum de către entitatea reglementată, în special în ceea ce privește colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.